

Vec C-69/21

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

4. február 2021

Vnútroštátny súd:

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

4. február 2021

Žalobca:

X

Žalovaný:

Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

PRACOVNÝ DOKUMENT

Predmet konania vo veci samej

Konanie vo veci samej sa týka otázky, či sa cudzincovi X z dôvodu vážnych zdravotných problémov má udeliť povolenie na pobyt, resp. sa má odložiť výkon jeho povinnosti opustiť štátne územie, a aké zdravotné následky nastanú, ak v liečbe cudzinca X (tíšenie bolesti lekárskou konopou) nemožno pokračovať, lebo tento cudzinec si musí splniť povinnosť opustiť štátne územie podľa Vreemdelingenwet 2000 (zákon o cudzincoch z roku 2000).

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Výklad článkov 1, 4, 7 a 19 Charty základných práv Európskej únie.

Rechtbank (okresný súd, Holandsko) žiada o výklad článku 19 ods. 2 Charty v spojení s článkami 1 a 4 Charty so zreteľom na smernicu 2008/115/ES, aby mohol posúdiť, či sa má výkon povinnosti cudzinca opustiť štátne územie odložiť z dôvodu vážnych zdravotných problémov. Okrem toho rechtbank (okresný súd) žiada o výklad článku 7 Charty, aby mohol posúdiť, či je lekárska liečba v niektorom členskom štáte aspektom súkromného života, ktorý sa musí zohľadniť pri posudzovaní žiadosti o povolenie na pobyt.

Prejudiciálne otázky

I. Môže podstatné zvýšenie intenzity bolesti v dôsledku absencie lekárskej liečby pri nezmenenom klinickom obraze ochorenia predstavovať situáciu, ktorá odporuje článku 19 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) v spojení s článkami 1 a 4 Charty, ak sa neodloží výkon povinnosti opustiť štátne územie vyplývajúcej zo smernice 2008/115/ES (ďalej len „smernica o návrate“)?

II. Je stanovenie fixnej lehoty, v rámci ktorej sa musia prejavíť následky absencie lekárskej liečby, aby bolo možné uznať, že povinnosti návratu, ktorá vyplýva zo smernice o návrate, bráni zdravotné prekážky, v súlade s článkom 4 Charty v spojení s článkom 1 Charty? Ak stanovenie fixnej lehoty neodporuje právu Únie, je členský štát oprávnený stanoviť všeobecnú lehotu, ktorá je v prípade všetkých možných ochorení a všetkých možných zdravotných následkov rovnaká?

III. Je právna úprava, podľa ktorej sa následky odsunu majú posudzovať výlučne v rámci otázky, či a za akých podmienok je cudzinec schopný cestovať, v súlade s článkom 19 ods. 2 Charty v spojení s článkami 1 a 4 Charty, ako aj so smernicou o návrate?

IV. Vyžaduje článok 7 Charty v spojení s článkami 1 a 4 Charty so zreteľom na smernicu o návrate, aby sa zdravotný stav cudzinca a príslušná liečba, ktorú dostáva v členskom štáte, posudzovali v rámci otázky, či sa má povoliť pobyt na základe súkromného života? Vyžaduje článok 19 ods.2 Charty v spojení s článkami 1 a 4 Charty so zreteľom na smernicu o návrate, aby sa pri posudzovaní, či sa zdravotné problémy môžu považovať za prekážky odsunu, bral do úvahy súkromný a rodinný život v zmysle článku 7 Charty?

Uvádzané právne predpisy Únie

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (smernica o návrate): články 5, 6 a 9

Charta základných práv Európskej únie: články 1, 4, 7, 19, 51 a 52

Uvádzané vnútroštátne predpisy

Vreemdelingenwet 2000 (zákon o cudzincoch z roku 2000, ďalej len „Vw“): § 64

Vreemdelingencirculaire 2000 (obežník o cudzincoch, ďalej len „Vc“): oddiel A3/7

Zhrnutie skutkového stavu a konania vo veci samej

- 1 X sa narodil v roku 1988 a je ruským štátnym príslušníkom. Jeho krajinou pôvodu je Rusko. V šestnástich rokoch ochorel na pravú polycytémiu, čo je zriedkavá forma rakoviny krvi. X bol v Holandsku v rámci tíšenia bolesti liečený lekárskou konopou. V Rusku lekárska konopa nie je legálne dostupná.
- 2 Dňa 19. mája 2016 podal X po druhý raz žiadosť o azyl v Holandsku. Túto žiadosť odôvodnil tým, že trpí pravou polycytémiou, ktorá sa v jeho krajine pôvodu lieči bežnými liekmi. Uviedol, že ťažko znášal vedľajšie účinky týchto liekov a konopa účinkuje lepšie proti bolestiam. Tvrdil, že pestoval konopu na lekárske použitie a z tohto dôvodu sa dostal do takých problémov, že je odkázaný na ochranu.
- 3 Staatssecretaris (štátny tajomník, Holandsko) rozhodnutím z 29. marca 2018 zamietol žiadosť o azyl, ktorú podal X. Tvrdenia cudzinca X týkajúce sa problémov, do ktorých sa údajne dostal tým, že pestoval konopu pre vlastnú potrebu, podľa názoru štátneho tajomníka nie sú hodnoverné. Štátny tajomník navyše rozhodol, že cudzincovi X nemožno udeliť povolenie na pobyt a výkon povinnosti opustiť štátne územie nemožno odložiť podľa § 64 Vw (zdravotný stav).

- 4 Dňa 20. decembra 2018 rechtbank (okresný súd) čiastočne vyhovel žalobe, ktorú X podal proti uvedenému rozhodnutiu, a určil, že toto rozhodnutie je čiastočne neplatné. Toto súdne rozhodnutie bolo v odvolacom konaní potvrdené. Tým sa právoplatne rozhodlo, že X nemá nárok na priznanie postavenia utečenca ani na doplnkovú ochranu. Štátny tajomník však musel opäť rozhodnúť o odvolaní sa na článok 8 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „EDĽP“) a o žiadosti o uplatnenie § 64 Vw.
- 5 Štátny tajomník rozhodnutím z 19. februára 2020 opätovne rozhodol o druhej žiadosti o azyl, ktorú podal X. Podľa tohto rozhodnutia cudzincovi X nemožno udeliť povolenie na pobyt podľa článku 8 EDĽP a výkon povinnosti opustiť štátne územie sa neodloží podľa § 64 Vw.

Základné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 6 X zastáva názor, že mu treba udeliť povolenie na pobyt podľa článku 8 EDĽP, resp. výkon povinnosti opustiť štátne územie mal byť odložený podľa § 64 Vw. Odôvodňuje to svojím zdravotným stavom, svojou liečbou v Holandsku a následkami v prípade, ak by v tejto liečbe v dôsledku svojho návratu do Ruska nemohol pokračovať.
- 7 Prostredníctvom liečby lekárskou konopou sa bolesti podľa tvrdení cudzinca X dajú zmierniť približne na 70 %. Tvrdí, že táto liečba je pre neho taká podstatná, že v prípade jej ukončenia by nemohol dôstojne žiť, takže mu treba udeliť povolenie na pobyt podľa článku 8 EDĽP. Uvádza, že bez konopy v dôsledku bolesti nebude schopný spať a jesť, s čím sú spojené vážne fyzické a psychické následky. X tvrdí, že sa potom dostane do depresívneho a suicidálneho stavu. Ukončenie liečby bolesti preto podľa jeho názoru vyvoláva v krátkom čase naliehavú zdravotnú situáciu.
- 8 Štátny tajomník zastáva názor, že liečba cudzinca X v Holandsku nepostačuje na naplnenie znaku súkromného života v zmysle článku 8 EDĽP, takže sa mu nemusí na tomto základe udeliť povolenie na pobyt. Tým, že X už nemôže používať lekársku konopu v rámci tíšenia bolesti, podľa štátneho tajomníka nevzniká naliehavá zdravotná situácia. Štátny tajomník uvádza, že X je schopný za určitých podmienok cestovať. Domnieva sa, že preto neprichádza do úvahy ani odklad výkonu povinnosti opustiť štátne územie zo zdravotných dôvodov podľa § 64 Vw.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 9 Konanie vo veci samej sa týka otázky, či sa žalobcovi na základe jeho zdravotného stavu má udeliť povolenie na pobyt, resp. sa má odložiť výkon jeho povinnosti opustiť štátne územie, a zdravotných následkov zastavenia jeho liečby, lebo si musí splniť povinnosť opustiť štátne územie.

- 10 § 64 Vw a oddiel A3/7 Vc upravujú rámec skúmania na účely posúdenia, či možno výkon povinnosti cudzinca opustiť štátne územie odložiť z dôvodu vážnych zdravotných problémov, a preto cudzinec môže získať právo na legálny pobyt. Štátny tajomník môže nariadiť odklad výkonu povinnosti opustiť štátne územie podľa § 64 Vw, ak cudzinec vzhľadom na svoj zdravotný stav nie je schopný cestovať alebo zo zdravotných dôvodov existuje skutočné nebezpečenstvo porušenia článku 3 EDĽP. Podľa tohto rámca skúmania existuje skutočné nebezpečenstvo porušenia článku 3 EDĽP len v prípade, ak zo stanoviska BMA¹ vyplynie, že ukončenie lekárskej liečby s najväčšou pravdepodobnosťou bude viesť k naliehavej zdravotnej situácii a krajina pôvodu cudzinca nedisponuje možnosťami liečby alebo tieto možnosti v uvedenej krajine nie sú cudzincovi dostupné.
- 11 Pod naliehavou zdravotnou situáciou sa rozumie situácia, pri ktorej je na základe súčasných poznatkov lekárskej vedy preukázané, že ukončenie liečby bude do troch mesiacov viesť k smrti, invalidite alebo inej forme vážneho duševného alebo telesného postihnutia. Vo vnútroštátnej judikatúre sa so zreteľom na rozhodovaciaj prax Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vychádza z toho, že porušenie článku 3 EDĽP môže existovať v prípade, ak by vážne chorému cudzincovi v prípade odsunu skutočne hrozilo, že jeho zdravotný stav sa vážne, rýchlo a nezvratným spôsobom zhorší a to bude viesť k vážnemu utrpeniu alebo k značnému poklesu predpokladanej dĺžky života z dôvodu absencie vhodnej liečby v krajine pôvodu alebo chýbajúceho prístupu k takej liečbe.
- 12 X podporil svoje stanovisko, že jeho zdravotné problémy musia viesť k odkladu výkonu povinnosti opustiť štátne územie, okrem iného listami svojich lekárov. Z týchto listov vyplýva, že má intenzívne bolesti, ktoré sú vďaka liečbe konopou ešte stále znesiteľné, a alternatívne lieky proti bolesti sú kontraindikované.
- 13 Štátny tajomník na základe vyššie uvedeného požiadal BMA o stanovisko. BMA okrem iného oznámil, že účinnosť konopy ako liečiva nie je preukázaná, a preto konopa nie je liečivom, a preto sa nemožno vyjadriť k otázke, čo sa stane, keď tento prostriedok už nemožno použiť, lebo v Rusku nie je dostupný ako liek proti bolesti. Keďže účinnosť konopy ako liečiva podľa BMA nie je preukázaná, nemožno povedať, že použitie konopy bráni tomu, aby v krátkej dobe vznikla naliehavá zdravotná situácia. Okrem toho podľa BMA existuje dostatok alternatív konopy, spomedzi ktorých sa dá vybrať spôsobom, ktorý je z lekárskeho hľadiska opodstatnený.
- 14 Je preukázané, že X nemá vo svojej krajine pôvodu k dispozícii liečbu lekárskou konopou ani alternatívne liečebné metódy na tíšenie bolesti. To znamená, že

¹ Bureau Medische Advisering (Úrad lekárskeho poradenstva, Holandsko; ďalej len „BMA“) má sídlo pri Ministerie van Veiligheid en Justitie (ministerstvo bezpečnosti a spravodlivosti, Holandsko) a poskytuje orgánu, pre ktorý vykonáva činnosť, Immigratie- en Naturalisatiedienst (Útvar pre prisťahovalectvo a naturalizáciu, Holandsko; ďalej len „IND“), na jeho žiadosť poradenstvo týkajúce sa zdravotných aspektov cudzinca, ktoré súvisia s vydaním rozhodnutia podľa Vreemdelingenwet 2000 (zákon o cudzincoch z roku 2000).

liečba cudzinca X – pokiaľ ide o liečbu bolesti – sa zastaví, ak sa výkon povinnosti opustiť štátne územie neodloží. Potom vzniká otázka, aké zdravotné následky má zastavenie liečby lekárskou konopou. Z informácií ošetrojúcich lekárov rechtbank (okresný súd) predbežne vyvodzuje, že klinický obraz ochorenia sa v prípade absencie liečby bolesti nezmení.

- 15 Skôr než rechtbank (okresný súd) poverí znalca v odbore lekárstvo, aby posúdil, aké zdravotné následky treba očakávať a kedy s nimi treba počítať, ak sa liečba konopou zastaví, je potrebné požiadať Súdny dvor, aby podal výklad rozsahu ochrany, na ktorú má vážne chorý cudzinec nárok podľa článkov 1, 4 a 19 Charty. Pokiaľ rechtbank (okresný súd) jasne nevie, či zintenzívnenie utrpenia ako také môže brániť odsunu, v akej lehote musí dôjsť k tomuto zintenzívneniu utrpenia na to, aby bránilo odsunu, a či sa prípadné psychické následky v dôsledku zintenzívnenia bolesti majú zohľadniť pri posudzovaní, či hrozí naliehavá zdravotná situácia, ak si X splní povinnosť opustiť štátne územie, totiž nemá zmysel vyžiadať si v tejto súvislosti znalecký posudok.
- 16 Článok 52 ods. 3 Charty stanovuje, že v rozsahu, v akom Charta obsahuje práva, ktoré zodpovedajú právam zaručeným v EDĽP, zmysel a rozsah týchto práv je rovnaký ako zmysel a rozsah práv ustanovených v uvedenom dohovore. Z vysvetliviek k Charte vyplýva, že článok 1 Charty je základom všetkých základných práv, článok 4 Charty zodpovedá článku 3 EDĽP, článok 7 Charty zodpovedá článku 8 EDĽP a článok 19 ods. 2 Charty sa vzťahuje na judikatúru ESĽP týkajúcu sa článku 3 EDĽP.

Prvá otázka

- 17 Rechtbank (okresný súd) nemá vedomosť o nijakej judikatúre Súdneho dvora týkajúcej sa výkladu článku 19 ods. 2 Charty v spojení s článkami 1 a 4 Charty, pokiaľ ide o posúdenie, či existuje zdravotná prekážka odsunu, ak sa klinický obraz ochorenia v prípade chýbajúcich možností lekárskej liečby v krajine pôvodu síce nezhorší, ale bolesti sa značne zintenzívnia. Žiada o výklad, pokiaľ ide o ochranu, ktorú tieto ustanovenia priznávajú vážne chorému cudzincovi.
- 18 Rechtbank (okresný súd) zastáva názor, že do pôsobnosti ochrany, ktorú Charta poskytuje vážne chorému cudzincovi, musí spadať aj značné zvýšenie intenzity utrpenia v dôsledku zastavenia liečby bolesti, aj keď ho nespôsobí „a serious, rapid and irreversible decline in his or her state of health“ (rozsudok ESĽP z 13. decembra 2016, Paposhvili v. Belgicko, CE:ECHR:2016:1213JUD00417381, § 183), teda v prípade cudzinca X zhoršenie klinického obrazu pravej polycytémie.

Druhá otázka

- 19 Podľa ustálenej judikatúry Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (Oddelenie Štátnej rady pre správne súdnictvo, Holandsko; ďalej len „ABRvS“) sa pri posudzovaní, či v prípade zastavenia lekárskej liečby vznikne naliehavá

zdravotná situácia, musia zohľadniť len zdravotné následky, ktoré sa prejavujú do troch mesiacov od zastavenia tejto liečby. Podľa ABRvS toto kritérium nadväzuje na požiadavku rýchleho zhoršenia zdravotného stavu sformulovanú v § 183 rozsudku Paposhvili. ABRvS však nikdy neodôvodnilo, prečo pri tomto posudzovaní platí maximálna lehota a táto lehota je trojmesačná. ESLP v rozsudku Paposhvili výslovne nestanovil určitú lehotu, ale rozhodol, že „the impact of removal on the person concerned must be assessed by comparing his or her state of health prior to removal and how it would evolve after transfer to the receiving State“ (§ 188), čo znamená, že rozhodujúci je len vývoj zdravotného stavu v prípade, ak sa lekárska liečba ukončí.

- 20 Rechtbank (okresný súd) sa preto pýta, či je fixná lehota, v rámci ktorej sa musia prejavovať následky zastavenia lekárskej liečby, v súlade s právom Únie a či členské štáty bez ohľadu na druh ochorenia a lekárskej liečby môžu stanoviť lehotu, v rámci ktorej sa musia dostaviť zdravotné následky, aby sa výkon povinnosti opustiť štátne územie odložil, a tým sa cudzincovi umožnil legálny pobyt.

Tretia otázka

- 21 Vo vnútroštátnej judikatúre sa zdravotné následky odsunu posudzujú len tak, že sa skúma, za akých podmienok sa cesta môže uskutočniť. Otázka, či odovzdanie alebo odsun bude mať zdravotné následky, sa pri posudzovaní, či odsun odporuje Charte alebo EDLP, podľa vnútroštátnych právnych predpisov, politických usmernení a ustálenej judikatúry ABRvS nezohľadňuje.
- 22 V § 188 rozsudku Paposhvili však ESLP uviedol, že následky odsunu osoby sa musia posudzovať tak, že jej zdravotný stav pred odsunom sa musí porovnať s jeho pravdepodobným vývojom po odsune. Podľa všetkého to nasvedčuje tomu, že pri posudzovaní otázky, či v dôsledku odsunu vznikne naliehavá zdravotná situácia, sa majú zohľadniť všetky zdravotné následky odovzdania a nesmie sa posúdiť len to, či zdravotné následky možno obmedziť tým, že s cestou sa spoja určité podmienky.
- 23 Súdny dvor v rozsudku zo 16. februára 2017, C. K. a i. (C-578/16 PPU, EU:C:2017:127), v rámci odovzdania podľa dublinského systému rozhodol, že štátne orgány nesmú venovať pozornosť iba dôsledkom fyzickej prepravy dotknutej osoby z jedného členského štátu do druhého, ale musia zohľadniť všetky významné a nezvratné dôsledky, ktoré by vyplynuli z tohto odovzdania (bod 76). V prejednávanej príhode ide o návrat do krajiny pôvodu, a nie o odovzdanie do iného členského štátu, avšak rechtbank (okresný súd) nevidí dôvod, prečo by v prvom uvedenom prípade zdravotné následky odovzdania ako takého nemali zohrávať nijakú úlohu pri posudzovaní, či cudzincovi s veľmi vážnymi zdravotnými problémami možno odoprieť pobyt.
- 24 Tento aspekt sa však podľa rozsudku C. K. a i., ako ho vykladá ABRvS, pri posudzovaní nezohľadňuje. Rechtbank (okresný súd) sa pýta Súdneho dvora, či je tento vnútroštátny rámec skúmania v súlade s článkom 4 Charty.

Štvrtá otázka

- 25 V prejednávacom prípade ide aj o otázku, či zdravotný stav cudzinca a uskutočnenie lekárskej liečby v niektorom členskom štáte, ako to tvrdí X, možno považovať za súčasť súkromného života chráneného podľa článku 7 Charty a článku 8 EDLP.
- 26 ESĽP v rozsudku zo 6. mája 2001, *Bensaid v. Spojené kráľovstvo*, CE:ECHR:2001:0206JUD004459998, uviedol, že nie je vylúčené, aby sa situácia, ktorá nedosiahne prah článku 3 EDLP, napriek tomu mohla považovať za porušenie článku 8 EDLP, ak sa pobyt (už) nepovolí. V tomto kontexte ESĽP rozhodol, že pojem „súkromný život“ nie je taxatívne vymedzený a aj psychické zdravie sa musí považovať za podstatnú súčasť súkromného života v zmysle článku 8 EDLP.
- 27 Na rozdiel od *ABRvS* sa *Rechtbank* (okresný súd) domnieva, že z rozsudku *Paposhvili* vyplýva, že pri posudzovaní, či zdravotné dôvody bránia odsunu, zohráva určitú úlohu aj článok 8 EDLP. Okrem toho v azylovom konaní sa musí *ex offico* skúmať, či má cudzinec nárok na povolenie na pobyt podľa článku 8 EDLP, ak mu nemožno priznať postavenie utečenca alebo doplnkovú ochranu. *Rechtbank* (okresný súd) preto žiada o podrobnejší výklad, pokiaľ ide o otázku, či štátne orgány v prípade, ak cudzinec požiadava o priznanie práva na pobyt z dôvodu vážnych zdravotných problémov a príslušnej lekárskej liečby v členskom štáte, musia pri posudzovaní otázky, či má cudzinec nárok na pobyt podľa článku 8 EDLP, prihliadnuť aj na zdravotné okolnosti ako aspekt súkromného života a či musia zohľadniť tieto okolnosti ako aspekt súkromného života v konaní, v ktorom cudzinec žiada o odklad výkonu povinnosti opustiť štátne územie.
- 28 Pre cudzinca je odpoveď na štvrtú prejudiciálnu otázku dôležitá, lebo s udelením povolenia na pobyt na základe súkromného života je z právneho hľadiska spojené silnejšie právo na pobyt než s odkladom výkonu povinnosti opustiť štátne územie podľa § 64 Vw.

Návrh rozhodnutia

- 29 Vnútroštátny súd navrhuje, aby Súdny dvor odpovedal na prejudiciálne otázky takto:
- I. So zreteľom na článok 19 ods. 2 Charty v spojení s článkami 1 a 4 Charty, ako aj na smernicu o návrate sú členské štáty pri posudzovaní, či existuje taká zdravotná prekážka, že vážne chorý cudzinec nie je povinný opustiť štátne územie, povinné zohľadniť všetky zdravotné následky ukončenia lekárskej liečby, ktorej sa vážne chorý cudzinec podrobuje v členskom štáte, a to aj v prípade, ak samotný klinický obraz ochorenia zostane nezmenený. Prípadne treba výkon povinnosti opustiť štátne územie odložiť, resp. udeliť povolenie (dočasne) nespĺniť povinnosť opustiť štátne územie, a preto sa musí umožniť legálny pobyt.

II. So zreteľom na článok 19 ods. 2 Charty v spojení s článkami 1 a 4 Charty, ako aj na smernicu o návrate sú členské štáty pri posudzovaní, či existuje zdravotná prekážka odsunu, povinné vždy zohľadniť konkrétne okolnosti individuálneho prípadu, pričom právna úprava, podľa ktorej sa nemusí prihliadať na zdravotné následky, ktoré nastanú po uplynutí všeobecnej maximálnej lehoty, nie je v súlade s absolútnou platnosťou článku 4 Charty.

III. So zreteľom na článok 19 ods. 2 Charty v spojení s článkami 1 a 4 Charty, ako aj na smernicu o návrate sú členské štáty pri posudzovaní, či hrozí naliehavá zdravotná situácia a vážne chorému cudzincovi sa má z dôvodu zdravotných prekážok umožniť (dočasne) nesplniť povinnosť opustiť štátne územie, a preto získať oprávnený pobyt, povinné zohľadniť všetky zdravotné následky vyplývajúce z odsunu.

IV. So zreteľom na článok 19 ods. 2 Charty v spojení s článkami 1, 4 a 7 Charty, ako aj na smernicu o návrate členské štáty nie sú oprávnené určiť, že pri posudzovaní, či existujú zdravotné prekážky odsunu, sa nikdy nemá zohľadniť súkromný a rodinný život v zmysle článku 7 Charty. V prípade, ak vážne chorý cudzinec požiada o priznanie práva na pobyt na základe súkromného života a nielen o odklad výkonu povinnosti opustiť štátne územie a túto žiadosť odôvodní svojimi zdravotnými problémami a lekárskou liečbou, štátne orgány musia posúdiť, či sa má udeliť povolenie na pobyt podľa článku 7 Charty a článku 8 EDLP.